MIELIPIDE

Stubbin hallituksen toimintakulttuurissa palattiin vanhaan jakopolitiikan ja yhä kasvavan velanoton aikaan. **JUHA SIPILÄ VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Petteri Orpo

Luotan, että Orpo on parempi kuin kokoomuksen edellinen satakuntalainen maatalousministeri, joka vastusti starttirahojen maksatusta vuosina 1987–88.
Parempaan suuntaan

Luulisi olevan Petterillä orpo olo, kun Niinistö iloitsi, että saatiin kunnon sätkynukke maatalousministeriksi.
Ei nimimerkkiä

Eipä tylytetä Orpoa vielä. Annetaan nyt ensin asettua. Saattaa vielä pyyhkiä Koskisen mennen tullen. Oli se niin pestiinsä väsynyt. **Eräs mies**

Onko perunat jo seipäillä ja pellot siemennetty, kysyy kaupunkilainen maatalousministeri.
Tsemppiä vaan

Suomi

Suurin ongelma on lapsipoliitikot ilman oikeaa työkokemusta.
Taloussota

Huono tili

Kyllä maalla on mukavaa. Ainoa että täällä ei rikastu, ellei peri jotain tai voita lotosta.
Ajattelija

Parsinavetoista eroon

Parsinavettojen kielto on eläinten ja eettisyyden kannalta hyvä asia. Tuottamisen tulee lähteä eläinten hyvinvoinnista.
Emäntä Merikarvialta

Verotus

Koirat ja huviveneet verolle Suomessa. Jos on varaa harrastaa, voi myös maksaa veroa.
Hauveli

Ei lisälantaa

Helkala, mistä otat lisälannoituksen? Keväällä maximi lannoitus. **Erisäännötkö?**

Omalla siemenellä

Rypsin kylvöä 2 vuotta omalla siemenellä testannut. 55 hehtaaria ja parempaa kasvustoa en halua, kun huolehtii kirpparuiskutuksista ajoissa.
2000 e säästö

Työ helpottaisi

Ei yhtään työpäivää menis alkoholin takia, jos pojalleni olisi töitä. Siinä valinta.
Ei nimimerkkiä

Pelto ui lietteessä

Lietettä on levitetty peltolän-tille ainakin sata kuutiota. Sitä lilluu pellolla matkalla ojiin. Meidän olisi rakennettava joku suodatin. **Ja paskat**

Hyvä hanke

Tampereen raitiotie on hyvä hanke isohkossa kaupungissa. Hesan pisararata lähes tarpeeton. **Mikko**

Kirjoita napakasti

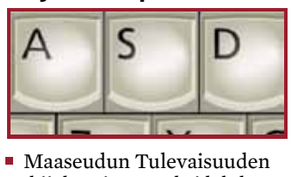

- Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu on yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.
- Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.
- Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.
- Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus

Ratikka rohmuaa Pirkanmaan rahat

Tampereen valtapuolueet saivat tahtonsa läpi kaupunkiraitiotien rakentamisesta. Kaupunginvaltuustossa me ratikkakriittiset hävisimme. Tampereen valtaeliitti haluaa ratikan, vaikka se on veronmaksajille kallis hanke ja vaikka Tampereen talous on kuralla.

Nyt myös Stubbin hallitus velvoitti valtion maksamaan osan ratikasta tulevina vuosina.

Tällä päätöksellä sidottiin myös seuraavan hallituksen kädet siten, että sillä on entistä vähemmän resursseja tiehankkeisiin.

Päätös oli maan uudelta hallitukselta erikoinen siinä mielessä, että maakuntamme päättäjät olivat jo yhdessä sopineet Pirkanmaan liiton kiireisimmäksi budjettitavoitteeksi kolmostien. Nyt ratikka ohitti muut hankkeet epädemokraattisesti.

Tehty päätös tarkoittaa sitä, että valtio ei pysty tukemaan Pirkanmaalle tärkeitä tiehankkeita. Vaikka ratikka on eri momentilla kuin tiet, rahaa ei riitä kuin yhteen isoon hankkeeseen per maakunta kerrallaan.

Kolmostien remontti Hämeenkyrön ohituksineen viivästyy jälleen vuosia. 9-tietä Orivedelle ei paranneta aikoihin. 12-tie jää myös ilman rahoja. Ratikka rohmuaa käenpojan lailla muun Pirkanmaan rahat.

Maaseudun alempi tieverkko huutaa rahapulaa. Teiden ja siltojen korjausvelka kasvaa.

Me harvat kansanedustajat, jotka haluaisimme kehittää koko Pirkanmaata, hävisimme.

Silti en ole monenkaan tavallisen ihmisen kuullut kaipaavan ratikkaa. Useimmat, varsinkin maaseudun väki ja liikenteen ammattilaiset, haluavat parempia maanteitä. Niitä pitkin tavara kulkee vientisatamiin ja biotehtaisiin.

Raitiotie ohitti tärkeämmät liikennehankkeet Mikko Alatalon mukaan. Kuvassa helsinkiläinen raitiovaunu.

Näin syntyy talouskasvua, jolla kaikkea mukavaa maksetaan.

Kataisen hallitus on ajanut maaseudun työpaikat, palvelut ja rakentamisluvat alas. Näin kiihdytetään muuttoliikettä kaupunkeihin.

Myös Tampereella on väestön kasvuennusteet asetettu yläkanttiin olettaen, että väki ajetaan pois maakunnista. Tätä odottaessa rakennetaan raitiotie ja sen varteen kerrostalojen muuri. Maan hallitus rahoittaa ratikkaa vedoten juuri tonttitarjontaan.

Muissa maakunnissa kasvun tekijöiksi on valittu biotalous, luonnonrikkaudet ja lähiruoka. Pirkanmaalla motto on Tampereen turvottaminen.

Tällainen talouskasvu perustuu maan spekulatiiviseen arvonnousuun ja rakentajien bisnekseen. Itse asiassa ratikka on gryndaushanke, jonka me veronmaksajat sponsoroimme.

Raiteen varteen sitten pykätään halvalla betonitekniikalla kalliita pikkuasuntoja uuskköyhtyneille maaltamuuttajille, joiden kotien arvot ovat romahtaneet maaseudulla.

Asukkaille ei keskityskasvu tuo autuutta, vaan sosiaaliongelmia. Vaikka on olemassa asumisen urbaani trendi, monet suomalaiset haluavat silti asua omakotitalossa lähellä luontoa, jopa kaupungeissa.

Punainen tupa ja perunamaa olisivat mahdollisia myös Tampereella ja sen lähikunnissa. Liikenne voi kulkea tulevaisuudessa hybridi-, sähkö-, kaasu- tai vetyautoilla ja -busseilla. Monissa maissa bussit kulkevat omilla kaistoillaan niin sanottuina metrobusseina.

Joka tapauksessa ratikka on poliittinen lehmänkauppa. Seuraavissa vaaleissa suunnan on muututtava. Koko Pirkanmaan ääni on saatava kuuluviin. Ilman kehittyvää maakuntaa ja maaseutua ei pärjää Tamperekaan.

Mikko Alatalo
kansanedustaja (kesk.)

MIRJA KOIVISTO

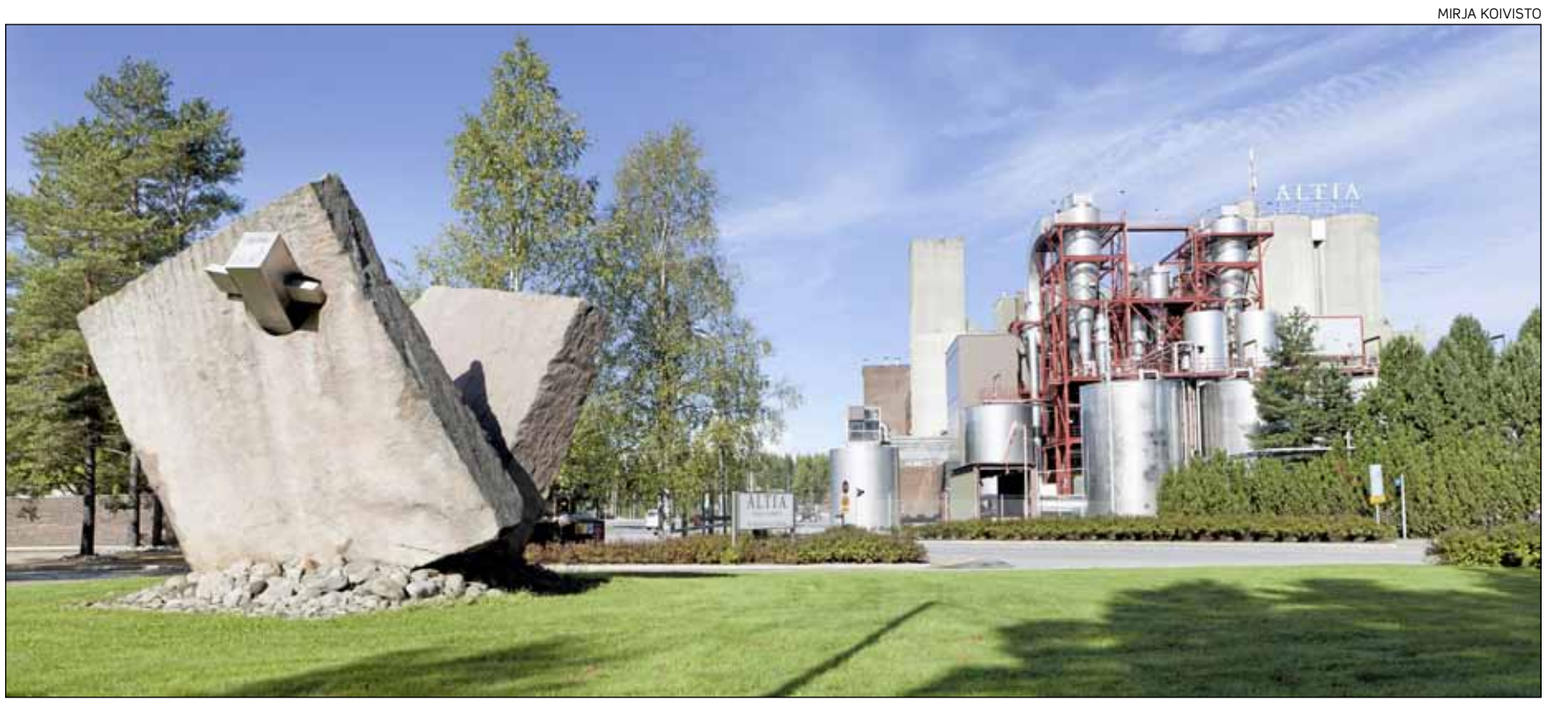

Koskenkorvan tehdas ei ole suinkaan yksin Ilmajokea hyödyttävä laitos, vaan tehtaan työntekijöiden lisäksi se työllistää suuren joukon maakunnan maatiloja, kuljetusyrityksiä ja niin edelleen, Markku Ojala kirjoittaa.

Altian myynti on väärää politiikkaa

Niin SDP kuin kokoomuskin tuntuvat unohtaneen kokonaan maaseudun hyvinvoinnin. Eduskunta on antanut äänestyksen jälkeen valtuudet Altian myynnille. Se koskee tietysti myös Altian Ilmajoen Koskenkorvan tehdasta.

Valtion teollisia työpaikkoja ei juuri ole Etelä-Pohjanmaalla, ja nyt valtio olisi valmis luopumaan niistäkin.

Koskenkorvan tehdas ei ole suinkaan yksin Ilmajokea hyödyttävä laitos, vaan tehtaan työntekijöiden lisäksi se työllistää suuren joukon maakunnan maatiloja, kuljetusyrityksiä ja niin edelleen.

Tehtaan alueella käy päivittäin noin 70 rekkaa ja tehdas tuottaa etanolin lisäksi rehuja maatiloille ja tärkkelystä teollisuudelle.

Ennen vanhaan oli tapana, että kansanedustajat ja ministerit puolustivat oman maakuntansa asioita hyvinkin ponnekkaasti.

Nyt sekin kulttuuri tuntuu muuttuneen, koska kaikki hallituspuolueiden pohjalaiset kansanedustajat äänestivät eduskunnassa Altian myyntivaltuuksien puolesta, oppositio sentään äänesti vastaan.

Jopa ministeri Paula Risikko on valmis myymään Altian.

Janne Sankelo on mainostanut itseään maanviljelijänä ja maatalouden asiantuntijana, mutta lehtitiedon mukaan hän on kääntänyt härskisti takkinsa: Sankelo on pitänyt kokoomuksen ryhmäpuheenvuoron maakuntavaltuustossa ja ollut siinä valmis vastustamaan myyntiä ja eduskunnassa taas on äänestänyt myynnin puolesta.

Uskomatonta.

Aikanaan kurikkalainen kansanedustaja ja ministeri Juho Koivisto toimi tarmokkaasti Koskenkorvan tehtaan perustamiseksi Ilmajoelle. Nyt hallitus on valmis myymään Altian halvalla hinnalla paikatakseen valtion kuralla olevaa taloutta.

Toisaalla valtiolla on kuitenkin rahaa kehitysapuun, jota syydetään ties minne moninkertainen summa verrattuna Altiasta saatavaan hintaan.

Kansanedustajaehdokkaat ovat vaalien alla myös maaseudun asukkaiden ystäviä ja lupaavat hoitaa asioita, mutta kun ovet Arkadianmäelle aukenevat, äänestäjät näytetään unohtavan täysin.

Olisikohan aiheellista pudottaa kansanedustajien määrää vaikka 150:een, jotta edustajat sitoutuisivat paremmin vaalipiireihinsä? Samalla säästyisi valtion varoja.

Antti Rinne lupasi puheenjohtajakampanjansa aikana, ettei hyväksy Altian myyntiä. Nyt ministerinä hän kuitenkin puoltaa myyntiä.

Rinteen lupaama Altian työpaikkojen säilyttäminen Suomessa on pötypuhetta: jos uusi omistaja päättää lopettaa Altian tuotannon, siihen ei ministereillä ole enää mitään sananvaltaa.

Markku Ojala
kunnanvaltuutettu (kok.)
Ilmajoki

Työpaikkakunnat kelpaavat vain maksumiehiksi

”Maaseudun keskuksia uhkaa kylien kohtalo”, otsikoi Satakunnan Kansa (SK 23.6.) pääkirjoituksensa. ”Juuri työpaikkojen menettäminen on kuntien ja pienten kaupunkien keskeinen murhe. Ensin paikkakunnilta katosivat keskittämisen seurauksena valtion työpaikat ja sittemmin menetyksiä on ollut niin teollisuudessa, kaupassa kuin palvelualallakin.”

Valitettavaa, mutta totta. Työt eivät ole vähentyneet valtion eivätkä elinkeinoelämän hallinnossa. Nämä työt on vaan siirretty aiempaa totaalisemmin kalliisiin keskuksiin.

Entiset työpaikkakunnat ovat kelvanneet vain maksumiehiksi, tietotekniikankin taloudellisina orjina.

Olemme siirtyneet tietoyhteiskuntaan, joka lupausten mukaan pitäisi olla aikaisempaa huokeampi, tehokkaampi, nopeampi ja joustavampi.

> Jo nyt tapahtunut muuttoliike ei tunnu vähääkään puhuttelevan päättäjiämme julkishallinnossa ja elinkeinoelämässä: Rahat eivät riitä!

Osa on varmaankin toteutunut, mutta kokonaisuus on joutunut kalliin keskittämisen sanelemaksi ylivallaksi hyvien tavoitteiden kokonaistappioksi. Aivoja lyödään laskutikulla korville.

Viisaat kirjanoppineet tavoittelevat, että pääkaupunkiseudulle muuttaa parissa vuosikymmenessä neljäsataatuhatta (400 000) maalaista huuhtomaan kultaa. Valtio ja koko yhteiskunta maksaa.

Jo nyt tapahtunut muuttoliike ei tunnu vähääkään puhuttelevan päättäjiämme julkishallinnossa ja elinkeinoelämässä: Rahat eivät riitä!

Annettakoon maaseudulle jälleen mahdollisuus tehdä rahaa myös yhteiseen kassaan ja pelastaa Suomea. Ilman vakavaa protestia.

Nyt on kiire.

Esko Eela
teollisuusneuvos
Säkylä

Metsähallituksen organisaatiouudistus ei etene

Metsähallituksen organisaatiouudistus ei etene, koska SDP:n eduskuntaryhmä totesi yksimielisesti, ettei SDP ole mukana uudistuksessa, jossa Metsähallituksen metsäosasto yhtiöitetään ja meidän kansallisomaisuutemme olisi markkinatalouden riiston kohteena.

Lisäksi esitetyssä uudistuksessa eduskunnan vaikutusmahdollisuus heikkenisi liki olemattomiin.

Maa- ja metsätalousministeriön ylimmät virkamiehet ajoivat uudistusta vuoden 2011 hallitusneuvotteluissa kuin käärmettä pyssyyn. Heillä oli vahva yritys kirjata hallitusohjelma siihen muotoon, että Metsähallitus voidaan pilkkoa erillisiin yhtiöihin. Tähän SDP ei kuitenkaan suostunut ja SDP:n vaatimuksesta hallitusohjelmaan kirjattiin, ”Metsähallitus tulee säilyttää yhtenä kokonaisuutena”.

Maa- ja metsätalousministeriön tavoitehakuiset virkamiehet ovat kuitenkin yrittäneet viedä uudistusta jääräpäisesti eteenpäin hallituskirjausta vastaan. Ministeriön lakiesitys ei kuitenkaan etene, sen osoittaa jo lausuntojen suuri määrä, joita maa- ja metsätalousministeriö on saanut 70 kappaletta.

Yhtenä selvitettynä asiana on taloudellisten vaikutusten arviointi, johon myös valtiovarainministeriön tuore lausunto viittaa.

Valtiovarainministeriö lausuu asiasta seuraavaa, ”Valtiovarainministeriö vaatii, että lakiesitykseen sisältyvät saamelaisten kotiseutualuetta koskevat erityissäännökset on jätettävä pois metsähallituslaista, koska niiden taloudellisia ja yhteiskunnallisia vaikutuksia ei ole selvitetty riittävästi.”

Tärkeintä on kuitenkin Metsähallituksen säilyttäminen yhtenä kokonaisuutena, mikä mahdollistaa hyvän yhteistoiminnan talousmetsien ja luontopalveluiden välillä. Metsähallituksen kilpailuneutraliteetin varmistamiseksi pitää poistaa konkurssisuoja ja veroetu.

Näillä muutoksilla Metsähallitus voisi jatkaa toimintaansa edelleen kansallisomaisuutemme haltijana.

Uusi maa- ja metsätalousministeri Petteri Orpo on nyt paljon vartijana. Toivon, että Orpo kunnioittaa vuoden 2011 säätytalon päätöstä, jossa todetaan yksiselitteisesti, että valtion maiden ja vesien kokonaishallinta säilytetään Metsähallituksella.

Raimo Piirainen
kansanedustaja (sd.)

VIERASKOLUMNI

Suomi tarvitsee tekoja

Suomi on joutunut pelätyn kaksoistaantuman kouriin. Vuonna 2008 iskeneestä taantumasta kansantalous toipui pariksi vuodeksi, mutta nyt keskeiset tunnusluvut ovat jälleen punaisella.

Maamme suurimpana uhkana ovat surkea taloustilanne, kasvava työttömyys ja osin siitäkin johtuva eriarvoistumisen lisääntyminen.

Tällä viikolla virkavalansa vannonut uusi kokoomusjohtoinen hallitus on ilmoittanut sitoutuvansa edellisen hallituksen tavoitteisiin.

Hämmennystä herättää, mitkä ovat ne päivitetyn hallitusohjelman toimet, joilla työttömyys painetaan yli kymmenestä viiteen prosenttiin ja työllisyysaste nostetaan 72 prosenttiin. Tai millä toimilla alijäämä puristetaan ensi vuonna 8 miljardista 1,9 miljardiin euroon?

Hallitusohjelma ei anna eväitä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

Juhannusviikon hallitusneuvotteluja käytiin pitäen silmällä ensi kevään eduskuntavaaleja. Kukkaron nyörejä löysättiin ottamalla lisää velkaa yli miljardi euroa. Velaksi elämisen pelko ja ongelmien siirtäminen seuraavien sukupolvien ratkottaviksi olivat yhtäkkiä tipotiessään.

Hallituksen toimintakulttuurissa palattiin vanhaan jakopolitiikan ja yhä kasvavan velanoton aikaan.

Vaalivuoteen ajoitetut veronkevennykset eivät ole itse asiassa kevennyksiä, vaan aiemmin tehtyjen veronkiristysten osittaisia perumisia. Ensin siis leikataan, sitten palautetaan ja lopputulosta mainostetaan kasvupakettina.

Valtion mahdollisuudet vaikuttaa kasvuun ja työllisyyteen pienenevät sitä mukaa, kuin velaksi eläminen jatkuu. Valtion velan määrä on kaksinkertaistunut viidessä vuodessa ja omaisuutta on myyty syömävelan kasvun hillitsemiseksi.

Miljardin euron kasvupaketilla pitäisi saada enemmän muutosta ja pitkäaikaisia työpaikkoja aikaiseksi kuin hallitus tavoittelee. Investointilistalla ei ollut esimerkiksi yhtään teollisuuden kilpailukykyä parantavaa infrahanketta.

Metsäteollisuuden ja koko Suomen toimintaedellytyksille on tärkeää, että perustienpidon määrärahoista ei tingitä. Nyt hallitus käyttää moninkertaisesti perustienpidon rahoja kolmeen hankkeeseen, joista kaikista ei ole edes ehditty tehdä vaikuttavuusanalyysejä.

Keskusta esitti hallitusneuvotteluihin toistakymmentä työtä luovaa ehdotusta. Ehdotusten joukossa oli muun muassa (Kataisen) hallituksen epäonnistuneen energiapolitiikan korjaaminen. Metsähakkeen ja turpeen tuki ja vero pitäisi palauttaa vuoden 2012 lukemiin välittömästi. Se käynnistäisi heti investointeja, toisi työtä ja parantaisi vaihtotasetta.

Tarvitsemme energiasektorilla myös uudenlaista yhteistyötä. Poliittisten päättäjien, julkisen vallan ja elinkeinoelämän pitäisi pyrkiä sopimaan yhdessä pitkäaikaisesta energiasopimuksesta. Se toisi ennustettavuutta yrityksille ja kansalaisille ja näin yrityksetkin uskaltaisivat investoida. Nyt vero- ja tukitasot vaihtelevat liian usein pitkäjänteisyyttä vaativien investointien näkökulmasta.

Energian käytön kääntäminen kotimaisiin ja uusiutuviin energialähteisiin pitää olla yhteinen ponnistus.

Suomi tarvitsee ennen kaikkea tekoja ja rohkeutta uusiutua. Odotteluun ei ole varaa.

JUHA SIPILÄ on kansanedustaja ja keskustan puheenjohtaja.

juha.sipila@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Miten merkkaat puuntaimet, jotta ne löytyvät heinikosta?

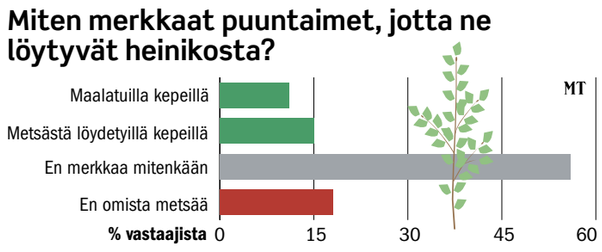

Taimien merkkaus turhaa työtä

Viikon kysymykseen vastanneista yli puolet ei merkkaa puuntaimiaan mitenkään.

Vajaa kolmasosa vastaajista merkitsee taimet. Osa käyttää merkkaamiseen maalattuja keppejä, kun taas osa metsästä löydettyjä keppejä.

Kysymykseen vastasi noin 360 henkilöä, joista 19 prosenttia ei omistanut metsää.

Satavuotiaita aukkoja ei ole -nimimerkin mukaan taimet löytyvät aikanaan, kun hoitaa taimikot raivaussahalla oikeaan aikaan.

”Turhaa paapomista, on sitä muutakin tekemistä.”

Pöllöllä ei ole tullut edes mieleen, että taimet pitäisi merkata jotenkin.

”Äkkiseltään ajateltuna mahdoton homma ja lisätyö, jos muutaman tuhat taintakin vuodessa laittaa kasvamaan.”

Palkkakinpitässaada ei merkkaa taimiaan, koska puun hinta on niin alhaalla, ettei työtunteja kannata metsään uhrata.

”Hakkuun jälkeinen luontainen uudistuminen hoitaa metsätyöt, ja samalla vaihtuu puulajit.”

PS luottaa luonnon omaan voimaan: kyllä ne puut sieltä nousee aikanaan. Kannonnosto ja maan liiallinen muokkaus ovat ongelmien houkuttelua tuleville vuosille.

Pöllön mukaan myös hirvituhot pitäisi ajatella normaalina luonnon kiertokulkuna.

”Ei naurata yhtään laittaa tuhansia euroja taimiin, jotka hirvi syö. Toisaalta minä syön sen hirven sitten.”

Puuhapalstailijoiden juttu

Eu-torpparin mukaan puuhapalstalliset poikkeavat tyypillisistä metsänomistajista, sillä he tuntevat nimeltä jokaisen puuntaimensa.

Harrikkakuskin mukaan taimien merkkuu on puuhapalstojen omistajien juttu.

”Voihan niitä taimia merkitä, jos ei muuta puuhaa ole tässä elämässä. Voisi perustaa vielä yhdistyksen puutaimien merkkaamisen ympärille, vaikka Suomen puuntaimien merkkaajat ry.”

”Kerran merkkasin tyhmyyksissäni muutamia vaahterantaimia. Kaikki vaahterat hävisivät merkkeineen, ainoastaan omille mökkitonteilleni istuttamani säilyivät.”

Puuhaaja puuhapalstalta kehottaa kierrättämään vanhat sanomalehdet taimikossa.

”Sinne meni lehti/taimi. Sadekelillä eivät taimet lennelleet ympäriinsä, kuten ennalta pelkäsin.”

Osuivatko Stubbin hallituksen ministerivalinnat oikeaan?

Kerro meille, mitä mieltä olet uusista ministerivalinnoista.

Viikon kysymys löytyy osoitteesta *www.maaseudun-tulevaisuus.fi*.

ANNI-SOFIA HOPPI